

Десь там у кляшторі
За часу їдного
Сповідав законник
Ляшка молодого.

Ляшок признається,
Що звів раз дівчину.
Законник питає:
«A kiedy z to, synu?»²

Той йому і каже:
«Raz, — каже, — w gaiku
Przy szumie strumika,
Przy pieniu slowika...

Przy swietle ksiezycyca...»³
А той, бідний, слухав,
Далі ухватився
Руками за вуха:

«Nie mow, — каже, — nie mow,
Nie mow, ja cie prosz§,
Bo ty uzyl, serce,
Diabelskich roskoszy!»⁴

«To mnie, moj ksigzuniu,
Doktor perswadowal,
Zebym tak sie sobie
Od oczu kurowal!»⁵

А законник бідний
Тільки облизався...

«Nie wierz, moje serce,
Nie wierz! — obizwawsya. -

Gdyby pomoc byla
Z takiej awantury,
I ja bym juz widzial
Dawno prez te mury!..»⁶

1. Лікування очей.*(польськ.)*

2. А коли ж це, сину?*(польськ.)*

3. Яюсь в гаю, Під шум струмочка,
Під спів соловейка,
При світлі місяця...*(польськ.)*

4. «Не кажи, не говори,
Не говори, прошу тебе, Бо ти, серце, зазнав
Диявольської насолоди.
«Це мені, панотче,
Лікар порадив
Так лікувати очі.*(польськ.)*

5. Не вір, серце,
Не вір.
Якби таке лікування
Допомагало,
Я вже давно
Бачив би крізь ці стіни*(польськ.)*